

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Articuli, de quibus egerunt visitatores in regione Saxoniae

Melanchthon, Philipp

[Wittenberg], 1527

De oratione

[urn:nbn:de:bsz:31-93298](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-93298)

scere & fateri, quod eiusmodi poenam
meriti sumus pro peccatis nostris. Nos
enim sumus adiudicati morti. Ita Da-
uid praestat patientiam dum ait, Prae-
cipit ei Dominus, ut malediceret. Et debe-
mus deo gratias agere, quod nos per
hanc occasionem ad poenitentiam uocat.

Quarto, nihil horum, quae supra dici-
mus in afflictione, satis est praestare, sed
oportet accedere ad id, quod summum est,
scilicet, orationem & inuocationem Dei, ut
Deus aut gubernet, aut liberet ab hac
afflictione, sicut scriptum est Psal. 49. Inuo-
ca me in die tribulationis. Huc igitur locum
de oratione diligenter inculcet populo.

DE ORATIONE.

Oratio est petere aliquid à deo, aut
Deo pro accepto beneficio gratias age-
re. Sunt autem haec tradenda de oratione.

Primum, quod Deus non tantum per-
mittit orari, sed etiam praecipit, Lucae 18.
sicut praecipit, nos non facere eadem,
non moechari. Proinde sicut peccant,
qui eadem faciunt, qui furantur, &c.
ita peccant etiam, qui nunquam orant.
Hic exaggeranda est magnitudo diuinae
bonitatis,

bonitatis, quam hic uidemus ineffabilem esse, quum non tantum largiri uult bona, sed etiã præcipit, ut postulemus, eum patrem putemus esse clementem, qui rogatus libenter largitur bona. Sed quanta clementia est, præcipere omnibus, ut quamplurimum postulent.

Et quoniam oratio est fidei exercitium, hic maxime sentimus fidei infirmitatem. Neq; enim credimus tantã esse bonitatem dei, quantam pollicetur uerbo. Proinde in hoc loco castiganda est fidei nostræ imbecillitas, sicut & Christus taxat imbecillitatem in Apostolis modicæ fidei.

Secundo, in oratione promissio diuina consideranda est, quod deus pollicitus sit se nos exauditurum esse Matth. 7. Dabit bona petentibus se. Item: Quicquid petieritis patrem in nomine meo, dabit uobis. Requiritur igitur fides in oratione, ut credamus, quod deus sit nos exauditurus, quia qui præcipit orare, promissit se uelle exaudire & iuuare.

Nec debemus absterreri, quia nos sumus indigni, sicut enim nos iustificat
propter

propter Christum, non propter nostra
merita, ita quoque exaudit nos propter
Christum, & suum praeceptum, & suam
promissionem, non propter nostra me-
rita. Et tamen hic docendi sunt homi-
nes, quod eos, qui non agunt poeniten-
tiam, non exaudit deus, quia oratio im-
pii abominatio est. Item: Clamabunt, &
ego non exaudiam. Item Ecclesiastici. 34.
Orationem illius quis exaudiet?

Peccata nostra non debent nos abster-
rere, quo minus credamus nos exaudiri.
Si tamen poenitentiam agimus, & cre-
dimus nobis ignosci propter Christum.
Ideo Paulus ait, Orate sine ira, id est,
cum patientia, & sine haesitatione, & cum
fide, credentes, quod deus sit nos exau-
diturus.

Tertio docendi sunt homines, oratio-
ne aliquid petere, aut gratias agere pro
aliquo accepto beneficio. Non orant
qui longas orationes docent dicendas
esse, ut pro peccatis nostris satisfaciamus,
sed docent, ut Christus uocat, mul-
tiloquium. Hoc potius agamus, ut po-
stulemus aliquid à Deo. Et sunt hortan-
di homi

di homines ut orent, non tantum pro
suis necessitatibus, sed etiam publicis, ut
pro Magistratibus, pro pace, pro gloria
Euangelij, pro annonâ, ut Paulus iussit,
1. Thessal. 2. Et prodest aliquando in ec-
clesia cōmunes orationes facere, exhor-
tariq; homines, ut pro publicis necessi-
tatibus precentur Deum.

Quarto, docēdi sunt homines, ne de-
sistant orare, aut diffidant deo, etiamsi
non statim impetrent, quod petunt &
uolunt, sed pergāt orare, quia Deus ideo,
differt exaudire, ut exerceat fidem no-
stram, sicuti apparet in Syrophenissa.
Item Lucae 18.

Aliquando deus non id, quod peti-
mus, sed meliora dat, ideo permittere
eius uolūtati debemus hoc ipsum, quod
petimus, ut meliora uelit dare. Ideo em̄
dicimus in oratione dominica: Fiat uo-
luntas tua. Et rogemus, ut det nobis obe-
dientiam, Credere enim debemus, pre-
ces exaudiri, & non esse irritas, esse au-
tem aliquid impetraturas. Breuiter, quo-
nos plura à Deo postulare audemus, eo-
lubentius largitur deus, sicut in Magda-
lena

lena apparet, ideo enim multa remittun-
tur ei, quia multum dilexit, id est, multa
ausa est sperare & postulare. Et sic docen-
di sunt homines, exercere fidem in ora-
tione. Est autem populo oratio domini
ca diligenter & simpliciter enarranda.

1 Pater noster qui es in caelis. Vbiq̃
ades, & exaudis nos.

2 Sanctificetur nomen, id est, cognosca-
tur, ut deinde praedicetur & celebre
tur. Cognoscit, quando scitur quod
iudicet peccantes, id est uerè timere
iudicium Dei. Secūdo cognoscitur,
quod ignoscat propter Christum,
id est uerè credere. Sic definit cog-
nitionem Dei Hier. 9. In hoc gloriē-
tur, nosse me, quod sum Deus, fa-
ciens iudicium & misericordiam.

3 Adueniat regnum tuum, id est, guber-
na nos, quia sine te nihil possumus
facere.

4 Fiat uoluntas tua, id est, da nobis obe-
dientiam, ut toleremus uoluntatem
tuam.

5 Panem nostrum quotidianum, id est,
omnis corporis necessitates, uictū,

B bonā

bonam ualitudinem, bonam famā,
prudentiam in administrandis cor
poralibus & ciuilibus rebus, literarū
& similia. Hæc doceant etiam Dei
dona esse, iuxta illud: In ipso sumus,
uiuimus & mouemur.

6 Dimitte nobis debita nostra, & ne nos
inducas in tentationē, id est, ne finas
nos uinci in tentatione.

7 Et libera nos à malo, id est, ab omni
bus aduersitatibus corporalibus &
spiritualibus.

DE FRUCTIBVS spiritus.

Quum tradiderint doctrinam iustifi
cationis, doceant non solum agendam
pœnitentiam, sicut iam docuimus, sed
ulterius mortificandam esse carnem, & ti
morem Dei debere crescere, & crescente
timore, crescere etiam debere fidē. Hæc
etiam, castitatem, humilitatem, charita
tem, & mansuetudinem quæ prohibet,
ne quis priuatim ulciscatur iniurias. Hic
etiam ad officia charitatis diligenter ad
hortentur eos, quos docēt, & ad eleemo
synas